

sat det foreslaaede Beløb til en eller anden rund Sum, men jeg maa tilstaa, at efter min Erfaring i de Aar, jeg har sidet i Rigsdagen, er det noget af det uheldigste, man kan gøre. Naar det ikke er klart, at et Byggeforetagende kan gennemføres for den Sum, man saaledes sætter, naar der ikke foreligger Overslag og Planer, der vise, at det kan gennemføres for den, saa kommer man let ind i den Slags Vanskeligheder, som vi kende saa godt fra adskillige større Byggeforetagender. Jeg tror derfor, det er rigtigt, at man her har overladt Sagens Gennemførelse til Ministeren, stolende paa, at han vil gennemføre den saa sparsommelig, som det kan forsvares. Saaledes forstaaer jeg den Bemærkning i Betænkningen, at man ikke har villet binde Ministeren til Enkelthederne. Selvfølgelig er han bunden til den samlede Sum, til ikke at gaa der ud over, og han er bunden til at gennemføre de Byggeforetagender, der ere opførte i Forslaget, men i Detaillerne vil man ikke binde Ministeren til de opførte Summer for de enkelte Bygninger. Over for den Bemærkning, som ligeledes staaer i Betænkningen om, at man vil overlade til Ministeren at bygge de lægevidenskabelige Institutter, som der kan blive Plads til derude, saaledes at man ikke udtrykkelig binder ham paa den Maade, som han oprindelig var bunden ved Forslaget, mener jeg ogsaa, det er en Selvfølge, at den maa forstaaes saaledes, at Bygningerne til de Institutter, der oprindelig vare opførte paa Forslaget, først blive byggede, og at det derefter staaer til Ministeren, for saa vidt han kan finde Plads, og for saa vidt at han kan faa Penge tilovers fra de andre Bygninger, ogsaa at opføre andre lægevidenskabelige Institutter. Der har i Udvalget været et stærkt Ønske om at faa det anatomiske og fysiologiske Institut anbragt ude paa den samme Plads. Men det er vel meget tvivlsomt, om der skulde kunne spares saa meget paa de enkelte Bygninger, at disse Bygninger kunde opføres for de Penge, der saaledes blive tilovers, og skulde dette ikke kunne ske, betragter jeg det som en Selvfølge, at Ministeren, inden han skrider til Opførelse af ny Institutter, hvis Gennemførelse vil kræve mere end den Sum, der i det hele er bevilget, maa komme til Rigsdagen og søge en ny Bevilling til disse ny Anstalter.

Jeg finder det rimeligt, at Ministeren ikke nu er kommen med detaillerede Planer, thi denne Sag har jo ligget for saa ofte, og der er udarbejdet en saadan Vel-

signelse af Planer angaaende Frederiks Hospital og Fødselsstiftelsen, at det vilde have været urimeligt at forøge dem med ny Detailtegninger, hvis det ikke var givet, at Sagen blev gennemført. Nu maa man derfor gaa til en Udarbejdelse af Detailler, og det maa da blive Ministerens Sag der at varetage Statskassens Tary.

Der er i Betænkningen et Par Henstillinger, som jeg gerne vil høre Ministerens Mening om. Der er dels en Henstilling om at faa en Kontrolkomite til at kontrollere Arbejdet under Udførelsen, dels en Henstilling om at faa et Mellemlid mellem Inspektøren og Ministeren til at bestyre Hospitalet. Hvad Kontrolkomiteen angaar, maa alt bero paa, hvorvidt den højtærede Minister føler Trang til en saadan Kontrolkomite. Jeg vilde finde det ganske urimeligt, om man fra Folketingets Side øvede noget som helst Tryk paa Ministeren i saa Henseende. Naar Ministeren skal have hele Ansvar for Udførelsen, maa han have Frihed til at lede Arbejdet, som han vil, og det vilde ganske kunne forrykke Forholdet, hvis vi gik hen og paatvang ham en saadan Komite. Jeg har derfor forstaaet det saaledes, at det er en Henstilling fra Udvalget, men at det maa bero paa Ministeren selv, om han ønsker en saadan Kontrolkomite. Selv lægger jeg ingen Vægt derpaa. Noget lignende maa vel gælde om den vedvarende Komite, der skulde danne et Mellemlid mellem Ministeren og Inspektøren. I al Almindelighed maa man vistnok sige, at det ikke er heldigt at have alt for mange Instanser i en Sag. Der er jo allerede nu ved Frederiks Hospital adskillige, der skulde høres, og til syvende og sidst maa alt dog ske paa Ministerens Ansvar, og her i Rigsdagen maa vi have ham at holde os til. Saa meget mere i Fremtiden, som Hospitalet nu gaar over til at blive en fuldstændig Statsinstitution, hvis Budget skal optages paa Finansloven. Om saa Ministeren finder det hensigtsmæssigt at have en saadan Instans mellem sig og Hospitalet, maa, forekommer det mig, ganske bero paa hans Skøn. Jeg antager vi ville faa den ærede Ministers Udtalelse om disse to Henstillinger ved Forhandlingerne i Dag, og den vil for mig være afgørende. Der er i øvrigt enkelte andre Udtryk i Betænkningen, som jeg har været noget i Tvivl ved. Men jeg har ikke fundet det nødvendigt at gøre nogle Mindretalsbemærkninger i Betænkningen. Thi med Hensyn til Realiteten, med Hensyn til de stillede Forslag er jeg jo ganske enig